

ปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 15
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2
Problems in Academic Administration of Educational Institute
Administrators in the 15th Educational Network Group under Ubon
Ratchathani Primary Educational
Service Area Office 2

อัยรัชดา แก้วโสภา¹
Irachada Keawsopa

Received: November 29, 2022

Revised: March 10, 2023

Accepted: March 24, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 15 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูในสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายสถานศึกษา ที่ 15 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 จำนวน 12 โรงเรียน 134 คน ด้วยวิธีการสำรวจเครื่องมือในการวิจัย ใช้แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่ามี 5 ระดับ และได้นำข้อมูลไปทำการวิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 15 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 โดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.29$) โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ($\mu=4.59$) 2) ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อยู่ ($\mu=4.37$) 3) ด้านการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\mu=4.12$) และ 4) ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ($\mu=4.08$)

คำสำคัญ : การบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารสถานศึกษา

¹ สาขาการบริหารการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

E-mail: irachada36@gmail.com

Educational Administration Manager, Faculty of Graduate Studies ,Ratchathani University.

E-mail: irachada36@gmail.com

Abstract

The purpose of this research was to study the problems of academic administration of educational institute administrators in the 15th educational network group under the Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area 2. The population used in this research were 134 teachers in the 15th educational network group from 12 schools, using the Survey Research Method. The research instrument was a five-rating scale questionnaire. The data was used to analyze the results using application packages and using statistics: frequency, percentage, mean and standard deviation.

The results showed that ; the problems in academic administration of educational institute administrators in the 15th educational network group under the Office of Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 2 as a whole were found to be at the highest level ($\mu=4.29$), sorted in descending order as follows: 1) the evaluation and transfer of education ($\mu=4.59$), 2) the development of learning process ($\mu=4.37$), 3) development and the use of educational technology media ($\mu=4.12$), and 4) the educational curriculum development ($\mu=4.08$).

Keywords: Academic Administration , Administrators

คำขอบคุณ : งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ

บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีความสำคัญต่อการสร้างและพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ และคุณธรรมของบุคคลเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาจะช่วยให้มนุษย์มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะและเจตคติที่ถูกต้องในการพัฒนาตนเอง พัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างสอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในทุกๆ ด้าน ตลอดจนเป็นรากฐานของการพัฒนาทางด้านการเมืองและการปกครองอีกด้วย และเชื่อว่าการศึกษาที่เป็นไปในแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรมของประเทศจะสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่สังคมไทย การบริหารงานวิชาการให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในงานวิชาการ ทราบขอบข่ายและปฏิบัติการการบริหารงานวิชาการ กระจายอำนาจ ในการบริหารงานอย่างชัดเจน มีการวางแผนการทำงานที่เป็นระบบ ต้องเป็นผู้นำทางวิชาการ สามารถปฏิบัติงาน ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยมุ่งประโยชน์ให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และสามารถปรับตัวในสังคมมีคุณธรรม ยึดมั่นเพียร มีความรู้ ทักษะตามศักยภาพ และเป็นพลเมืองที่ดีในระบอบ ประชาธิปไตย (สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2550) การบริหารงานวิชาการจึงเป็นตัวกำหนดในการจัดการของโรงเรียนทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ มาตรฐานและคุณภาพของการบริหาร

สถานศึกษาจะดีหรือไม่นั้น จะพิจารณาได้จากผลงานด้านการบริหารงานวิชาการโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547)

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนนักวิชาการและผู้บริหารโรงเรียนต่างก็ยอมรับกันว่าเป็นงานที่สำคัญที่สุดของการบริหารการศึกษาทุกระดับเนื่องจากการบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรม ทุกกิจกรรม ในโรงเรียน โดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา ความสามารถของผู้บริหารงานวิชาการจึงเป็นกระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น การแก้ปัญหาและพัฒนาเพื่อให้ได้ระบบการบริหารการศึกษามีประสิทธิภาพต้องอาศัยการบริหารจัดการที่เข้มแข็งโดยเฉพาะระบบการบริหารจัดการระบบโรงเรียน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนา เปลี่ยนแปลง ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบความคิดและแนวปฏิบัติทั้งนี้เพื่อให้ความเข้มแข็ง ยึดหยุ่น คล่องตัวและสอดคล้องกับท้องถิ่นสถานศึกษานับเป็นหน่วยงานสำคัญของการบริหารจัดการศึกษาในระดับรากหญ้าเพราะ มีความใกล้ชิดกับผู้เรียนและชุมชนเป็นอย่างมาก กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ ของผู้เรียนจะเกิดขึ้นที่ระดับสถานศึกษานี้เอง (กฤตยา จุลละมณฑล, 2557)

การจัดระบบบริหารงานในสถานศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับภาระความรับผิดชอบนั้น เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การจัดการศึกษามีคุณภาพได้ ทั้งนี้เนื่องเพราะการบริหารจัดการนั้น ครอบคลุมกิจกรรมการดำเนินการต่าง ๆ ทางการศึกษาไว้หมดไม่ว่าจะเป็นเรื่องของครูและบุคลากร นักเรียน หลักสูตรและการเรียนการสอน การจัดทำนโยบายและแผนการประเมินผล ระบบข้อมูล สารสนเทศ การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ฯลฯ ดังนั้น ถ้าการบริหารจัดการไม่ดี ไม่มีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาได้ (เกรียงไกร ปริธรรมมัง, 2551)

จากการศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 15 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2563 พบว่า ในภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 38.19 โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และกลุ่มกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) กับระดับประเทศ พบว่าทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ในภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 30.55 โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) กับระดับประเทศพบว่าทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2, 2564) ผลการประเมินความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563 ของสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 15 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 พบว่า มี 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านโนนตูม โรงเรียนบ้านหนองเต่าเพชรเจริญ โรงเรียนบ้านลุมพุก โรงเรียนบ้านโนนขุมคำ และโรงเรียนบ้านด่านหมวน ที่มีคะแนนภาพรวมสูงกว่าระดับเขต และสูงกว่าระดับประเทศ คิดเป็นร้อยละ 41.67 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2, 2564)

ปัญหาจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐาน ของสถานศึกษากลุ่มเครือข่าย สถานศึกษาที่ 15 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 ข้างต้นจะเห็นได้ว่า สาเหตุของปัญหาอาจสืบเนื่องมาจาก ครูขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตรและองค์ประกอบของ หลักสูตรการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วัสดุประกอบหลักสูตร สื่อการเรียนการสอนการวัดผล ประเมินผล การขาดขวัญกำลังใจในการทำงาน ขาดความจงรักภักดีต่อโรงเรียน เกิดความเบื่อหน่ายและ ครูลาออกจากโครงการ มีส่วนทำให้คุณภาพการศึกษาต่ำไปด้วย ปัญหาการบริหารงานวิชาการเป็นหน้าที่ ของผู้บริหารที่จะต้องบริหารจัดการและให้บริการ สร้างแรงจูงใจ ใ้ภาวะผู้นำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจแก่ ครูในการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนเทศ ภายในสถานศึกษา การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา การวัดประเมินผลการเรียนการสอน การทำ แผนการจัดการเรียนรู้ การช่วยพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ การบริหารจัดการศึกษาเป็นระบบที่ค่อนข้างรวม อำนาจไว้ที่ส่วนกลางและยังเป็น ภาระหน้าที่โดยตรงของข้าราชการโดยที่กลุ่มบุคคลอื่นไม่มีส่วน เกี่ยวข้องรับผิดชอบ ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานทางธุรกิจเอกชน ตลอดจนองค์กรต่าง ๆ มีส่วนร่วม และรับผิดชอบในการศึกษาค่อนข้างน้อย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549)

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำวิจัย เรื่องปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษากลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 15 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ ทำให้ทราบถึงปัญหาการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ รวมถึงการยอมรับการยืนยันความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ต่อแนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาการ บริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 15 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารใช้บริหารงานวิชาการโรงเรียนให้ มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 15 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยเพศ อายุ ตำแหน่ง วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน การฝึกอบรมและสัมมนาด้านวิชาการ และ ขนาดโรงเรียนที่สอน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 7 ข้อ

1. เพศ ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
2. อายุ ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
3. ตำแหน่ง ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
4. วุฒิการศึกษา ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
5. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามเรียงลำดับ

(Ordinal Scale)

6. การฝึกอบรมและสัมมนาด้านวิชาการ ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามเรียงลำดับ

(Ordinal Scale)

7. ขนาดของโรงเรียนที่สอน ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามเรียงลำดับ (Ordinal

Scale)

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 15 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ มีจำนวน 4 ด้านดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
4. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 15 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2564 จากจำนวนโรงเรียน 12 โรงเรียน มีประชากร จำนวน 134 คน ข้อมูล ณ วันที่ 10 พฤศจิกายน 2564 การวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากประชากรทั้งหมด

3. ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา

ผู้ให้ข้อมูล คือ ครู ประกอบด้วยเพศ อายุ ตำแหน่ง วุฒิต่างการศึกษา ประสบการณ์ในการบริหารงานวิชาการ การฝึกอบรมและสัมมนาด้านวิชาการ และขนาดโรงเรียนที่สอน

ตัวแปรที่ศึกษา คือ ปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 15 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 2 จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาของการวิจัยในครั้งนี้ มีระยะเวลาดังแต่เดือน ธันวาคม 2564 ถึง เดือนมีนาคม 2565 รวมเวลา 4 เดือน

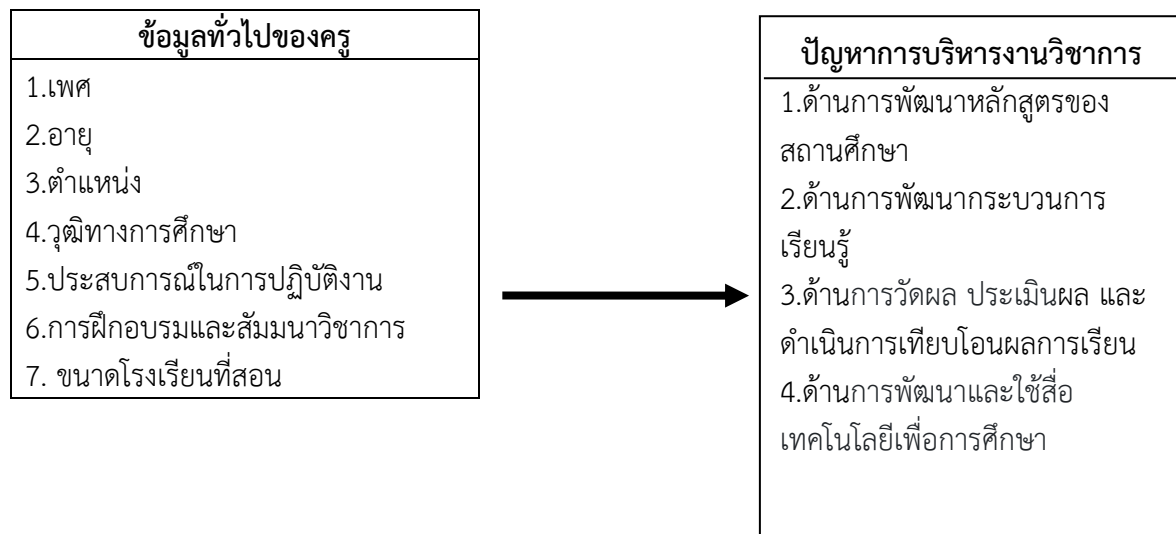
ตารางที่ 1 แผนการดำเนินงานการวิจัย

กิจกรรม	เดือน			
	ธ.ค. 64	ม.ค. 65	ก.พ. 65	มี.ค. 65
1. การศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	↔			
2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็น		↔		
3. เก็บรวบรวมข้อมูล		↔		
4. วิเคราะห์ข้อมูล			↔	
5. เขียนรายงานการวิจัย				↔

วิธีดำเนินการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) ได้กำหนดขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนจำนวน 17 ด้าน ผู้วิจัยจึงได้นำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย 4 ด้าน เนื่องจากสอดคล้องกับบริบทปัญหาของกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 15 ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครู กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 15 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวนโรงเรียน 12 โรงเรียน มีประชากรจำนวน 134 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 15 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 นั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบสอบถามจากอภิชา พุ่มพวง (2559) แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยเพศ อายุ ตำแหน่ง วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน การฝึกอบรมและสัมมนาด้านวิชาการ และขนาดโรงเรียนที่สอน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 15 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาแต่ละฉบับ แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับทั้งหมดนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยการประมวลผลทางคอมพิวเตอร์ เพื่อหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เป็นรายด้าน รายข้อและรวมทุกด้าน
2. การวิเคราะห์ตอนที่ 1 ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ (Percentage)
3. การวิเคราะห์ตอนที่ 2 ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้อธิบายข้อมูลทั่วไปครูในสถานศึกษา และปัญหาการบริหารงานวิชาการ ในด้านต่างๆ โดยการหาค่าสถิติพื้นฐานคือ การแจกแจงจำนวนร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Men) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อจัดรวบรวมข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่เพื่อนำมาอธิบายข้อมูล ดังนี้

1. ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)
2. ค่าเฉลี่ย (μ) ของคะแนน ใช้สูตร (พิชญ์สินี ชมพูคำ, 2556)
3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ใช้สูตร (พิชญ์สินี ชมพูคำ, 2556)

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.9 ส่วนใหญ่มีอายุ 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.3 ส่วนใหญ่มีตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการ (คศ.2) คิดเป็นร้อยละ 32.8 ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 88.1 ซึ่งส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการ

ปฏิบัติงาน มากกว่า 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 61.19 และส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรมมากกว่า 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 75.37 อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 82.09

2. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 15 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ 1. ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ($\mu=4.59$) 2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($\mu=4.37$) 3. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\mu=4.12$) และ 4. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ($\mu=4.08$) ตามลำดับ พบว่า

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu=4.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้การปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา ($\mu = 4.85$) การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาและสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ($\mu = 4.60$) การประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ($\mu = 4.60$) และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\mu = 4.33$) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษา ($\mu = 4.07$) การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\mu = 3.64$) และการนิเทศหลักสูตรสถานศึกษา ($\mu = 3.51$) อยู่ในระดับมาก และรองลงมา คือ การส่งเสริมชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ($\mu = 3.02$) อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า การนิเทศเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู ($\mu = 4.82$) การจัดกระบวนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\mu = 4.60$) การแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ด้านการแนะแนวการศึกษา กับสถานศึกษาอื่น ๆ ($\mu = 4.48$) การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\mu = 4.41$) การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\mu = 4.39$) การจัดระบบการแนะแนวทางวิชาการ ($\mu = 4.23$) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การสำรวจ จัดตั้ง และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา ($\mu = 4.19$) การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน และการสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา ($\mu = 4.09$) อยู่ในระดับมาก

2.3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ การเทียบโอนความรู้ ทักษะประสบการณ์ผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น ($\mu = 4.69$) การสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน ($\mu = 4.65$) การกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ($\mu = 4.61$) การส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง ($\mu = 4.55$) และการพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน ($\mu = 4.45$)

2.4 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า การจัดหาสื่อ และเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\mu = 4.32$) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การประเมินผลสื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\mu = 4.16$) การศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการผลิตสื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\mu = 4.05$) และการพัฒนาสื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\mu = 3.96$) อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 15 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 ผู้วิจัยมีประเด็นที่ จะนำมา อภิปราย ดังนี้

ปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 15 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนในสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 15 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 มีปริมาณงานมีมากเกินไปจนอัตรากำลัง ส่งผลให้การทำงานมี ประสิทธิภาพ ไม่ดีเท่าที่ควร ขาดความชำนาญเกี่ยวกับ การจัดทำหลักสูตร และนำเทคโนโลยีมาใช้ไม่เต็ม ประสิทธิภาพ นอกจากนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร ให้ความสำคัญงานวิชาการน้อยกว่างานด้านอื่นๆทั้งๆที่ การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักที่สำคัญ สาเหตุเหล่านี้ทำให้ปัญหาการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหยาดรุ้ง จอนกิง (2558) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการ พัฒนาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบ้านบึง สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า บุคลากรในโรงเรียนมีจำนวนน้อย ในขณะที่งานมีจำนวน มากเกิน อัตรากำลัง ทั้งงานสอน และงานด้านอื่น ๆ รวมถึงผู้บริหารให้ความสำคัญกับการบริหารงาน ด้าน อื่น ๆ มากกว่าการบริหารงานวิชาการ จึงทำให้การบริหารงานวิชาการขาดประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ งานวิจัยของมณีรัตน์ พันธุ์แก่น (2557) ที่ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญ กับงานวิชาการปานกลาง ครูมี ภาระกิจงานนอกมากกว่างานการสอน ครูขาดความรู้เกี่ยวกับการจัดทำ หลักสูตร สื่อการเรียนการสอนไม่ เพียงพอกับความต้องการของครู ทำให้การบริหารงานวิชาการ ไม่ค่อยบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤตยา จุลละมณฑล (2557) ได้ศึกษา ปัญหาและแนวทางการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนกลุ่มเมืองฉะเชิงเทรา 1 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 พบว่า ครูอาจมีภาระงานมาก ส่งผลให้ การบริหารงานวิชาการไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และ สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐชนน พล ปะจัน (2554) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนากการบริหารงาน วิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่า ปัญหาการ ดำเนินงานวิชาการ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้เมื่อผู้วิจัยพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีประเด็นที่สำคัญแก่การอภิปราย ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดคือการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา รองลงมาคือ การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาและสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ และการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา อาจเป็นเพราะยังไม่สอดคล้องกับ สภาพชุมชน ขาดการนิเทศติดตามผลอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สาเหตุเหล่านี้ทำให้ปัญหาการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีปัญหามาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย คำพิมพ์ (2552) ได้ศึกษาแนวทาง การบริหารงานวิชาการ: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 พบว่า ปัญหาการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา คือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรที่มีอยู่เป็นการคัดลอกมา ยังไม่ได้นำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณวิสา สุขินัย (2552) ที่ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ขนาดเล็ก กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านหนองไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 5 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา คือ บุคลากรทางการศึกษา ของโรงเรียนไม่มีความเข้าใจหลักสูตรสถานศึกษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ส่งผลให้การจัดทำโครงสร้าง หลักสูตรของสถานศึกษาของโรงเรียนไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของโรงเรียน และการนำ หลักสูตรสถานศึกษาไปใช้มีปัญหา และสอดคล้องกับงานวิจัยของพิสสุตา บุญเกิด (2548) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านโนนผาสุก สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่า เนื้อหาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับบริบทหรือสภาพแวดล้อม ของโรงเรียน ภาระงานของครูมีมาก การบริหารจัดการหลักสูตรไม่เป็นระบบและไม่ต่อเนื่อง ขาดการติดตาม และการประเมินผลการใช้หลักสูตร

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า มีปัญหามากที่สุดคือการนิเทศเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู รองลงมาคือ การจัดกระบวนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รองลงมาคือ การแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ด้านการแนะแนวการศึกษา กับสถานศึกษาอื่นๆ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูขาดกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ส่งผลกระทบต่อผู้เรียนโดยตรง ซึ่งปัจจุบันนี้ การจัดการศึกษาได้เปลี่ยนบทบาทครูจากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้มาเป็นผู้คอยชี้แนะ และสนับสนุน (Coaching and monitoring) ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ปัญหาข้างต้น น่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของนิตยธิดา จันดาสงค์ (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและแนวทางการพัฒนา การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบ่อทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่า ครูขาดการพัฒนาให้มีทักษะการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่หลากหลาย และขาดการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังคงใช้ รูปแบบการสอนแบบเดิม ยังคงคิดว่าครู คือ ผู้มีบทบาทหลักในการจัดการเรียนการสอนแต่เพียงผู้เดียว โดยไม่สนใจจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียนมาประยุกต์ใช้กับ การจัดการเรียนการสอน และไม่สนองความต้องการของนักเรียนในการจัดการศึกษา ซึ่งขัดกับ เจตนารมณ์ของหลักสูตรที่ต้องการให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น โดยใช้เทคนิควิธีการสอน ที่มีอยู่ในตัวครู และความรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนผ่าน กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่หลากหลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทร เอ็นนรินทร์ (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 พบว่าขาดผู้เชี่ยวชาญ

ในการนิเทศครูเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ครูผู้สอนไม่มีประสบการณ์ ในการวิเคราะห์หลักสูตร ทำให้ประสบปัญหาในการส่งเสริมหรือให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับการจัด การเรียนการสอนตามหลักสูตร และ สอดคล้องกับงานวิจัยของชฎาภรณ์ สนิมคลา (2553) ได้ศึกษา ปัญหาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 พบว่า ปัญหาการบริหารงาน วิชาการด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน พบว่า มีปัญหามากที่สุดคือการ เทียบโอนความรู้ ทักษะประสบการณ์ผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น รองลงมาคือการสร้างเครื่องมือ วัดผลและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน รองลงมาคือการกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและ ประเมินผลแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา รองลงมาคือ การส่งเสริมให้ครูดำเนินการ วัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูขาดเอกสารคู่มือ การวัดผลและประเมินผล ขาดอุปกรณ์ ทางเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการวัดผลและประเมินผล รวมถึงขาด บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้าน การวัดผลและประเมินผล ทำให้ครูในโรงเรียน สร้างเครื่องมือวัดผลและ ประเมินผลไม่เหมาะสม และไม่ได้ มาตรฐาน สาเหตุนี้ทำให้ปัญหาการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผล การเรียนของโรงเรียนมีปัญหามาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนม์ผศุทธิ์ พัฒพันธ์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอตาพระยา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่า ครูส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการ วัดผล ประเมินผล และ เทียบโอนผลการเรียน ทำให้การวัดผลประเมินผล แต่ละวิชาไม่มีประสิทธิภาพ เท่าที่ควร โรงเรียนไม่มีการจัดอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน อีกทั้งข้อสอบไม่ได้มาตรฐาน และไม่ครอบคลุมเนื้อหา สอดคล้องกับงานวิจัยของพิสสุตา บุญเกิด (2548) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนบ้านโนนผาสุก สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่า ครูไม่เข้าใจ ขาดความรู้ในการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผล ขาด วัสดุ อุปกรณ์ เอกสาร ตำรา คู่มือการสร้างหรือออกแบบเครื่องมือวัดผลประเมินผล ครูขาดความรู้ความ เข้าใจในเทคนิค กระบวนการในการวิเคราะห์ และปรับปรุงเครื่องมือ วิธีการวัดผล ประเมินผลยังไม่มี ความหลากหลาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริมล เนียมโสภา (2555) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงาน วิชาการ ของโรงเรียนวัดมโนรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่า ปัญหา การบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน โดยรวม และรายด้านอยู่ใน ระดับปานกลาง

ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า มีปัญหาภาพรวม อยู่ในระดับมาก มากที่สุดคือการประเมินผลสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รองลงมาคือการจัดหาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียน จัดหาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน ขาดการนิเทศ ติดตาม และ ประเมินผล การใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีจากผู้บริหาร ทำให้ครูไม่สนใจที่จะใช้สื่อประกอบการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดความรู้และทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี ส่งผลให้นักเรียนได้รับการพัฒนาจาก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูไม่เต็มที่ สาเหตุข้างต้นน่าจะทำให้ปัญหา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของโรงเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภฤตยา จุลละมณฑล (2557) ได้ศึกษาปัญหาและ แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเมือง

ฉะเชิงเทรา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 พบว่า ครูขาดทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี ไม่มีความรู้ ในการนำสื่อเทคโนโลยีไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อเทคโนโลยีไม่เพียงพอ ต่อจำนวนนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐิตารีย์ ไชยชิน (2556) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนกลุ่มบ่อทอง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่า โรงเรียนยังขาดสื่อการเรียน การสอนโดยเฉพาะ สื่อเทคโนโลยี ผู้บริหารประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนของครูไม่ต่อเนื่อง ทำให้ครูขาดข้อมูล ในการจัดหา จัดซื้อสื่อการเรียนที่มีคุณภาพ และสอดคล้องกับวิจัยของ กำไลทิพย์ นิลบรรหาร (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาล เทศบาลเมืองหนองปรือ จังหวัดชลบุรี พบว่า โรงเรียนมีงบประมาณจำกัด ทำให้ประสบปัญหา การจัดหาสื่อและเทคโนโลยีประกอบการจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา พบว่า ปัญหาที่ผู้บริหารควรดำเนินการแก้ไข นั่นคือ การปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.85$) ผู้วิจัยเสนอให้ผู้บริหารควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการกระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ให้ชุมชนมีส่วนร่วม ในการจัดทำหลักสูตร ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย จัดนิเทศการนำหลักสูตรไปใช้ในการสอนแบบเชิงรุกและเป็นกัลยาณมิตร ใช้ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา และครบตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า ปัญหาที่ผู้บริหารควรดำเนินการแก้ไข นั่นคือ การนิเทศเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู ซึ่งค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.82$) ผู้วิจัยเสนอให้ผู้บริหารควรส่งเสริมครูให้มีความรู้ ความสามารถตรงกับภาระงานที่รับผิดชอบ สนับสนุนการไปศึกษาดูงาน ในโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จ ให้ครูจัดทำคู่มือการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการสอนให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ให้งบประมาณสนับสนุนครูในการเข้ารับอบรมกระบวนการสอนแบบ Active Learning ของสำนักพัฒนาครู หรือจากสถาบันอื่นๆ ผู้บริหารควรนิเทศ ติดตามและประเมินผล การจัดกิจกรรมการสอนของครูในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อกระตุ้นให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพิ่มความสนใจให้กับนักเรียนมากยิ่งขึ้น

3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน พบว่า ปัญหาที่ผู้บริหารควรดำเนินการแก้ไข นั่นคือ การเทียบโอนความรู้ ทักษะประสบการณ์ผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น ซึ่งค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.69$) ผู้วิจัยเสนอให้ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อโปรแกรมการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูผู้สอน ส่งเสริม สนับสนุนการอบรมเชิงปฏิบัติการและนิเทศการจัดทำข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการออกเอกสารหลักฐานการศึกษา ประจำปีการศึกษานั้นๆ ในระบบโปรแกรมบริหารสถานศึกษา (ShoolMis)

4. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า ปัญหาที่ผู้บริหารควรดำเนินการแก้ไข นั่นคือ การจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.32$) ผู้วิจัยเสนอให้ผู้บริหารควรวางแผนจัดสรรงบประมาณการจัดซื้อและ

การซ่อมบำรุง ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดหาและพัฒนาสื่อเทคโนโลยีการศึกษา ให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จัดอบรมเชิงปฏิบัติการผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีการสอน นิเทศ ติดตาม และประเมินผลการใช้สื่อการสอน สร้างแรงจูงใจให้ครูผลิตสื่อการสอน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *หลักสูตรสถานศึกษาและการพัฒนาหลักสูตร*. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *คู่มือปฏิบัติงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา*. องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กฤตยา จุลละมณฑล. (2557). *ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเมืองฉะเชิงเทรา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กำไลทิพย์ นิลบรรหาร. (2557). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองหนองปรือ จังหวัดชลบุรี* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เกรียงไกร ปริธรรมมัง. (2551). *ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาลมิตรสัมพันธ์วิทยา จังหวัดสระแก้ว ตามทัศนะของนักเรียน* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชฎาภรณ์ สนิมคล้า. (2553). *ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชนม์ผศุทธิ์ พัฒพันธ์. (2557). *ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอดาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฐิตารีย์ ไชยจีน. (2556). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนกลุ่มบ่อทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐธนพล ปะจัน. (2554). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนางานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิตยธิดา จันดาสงค์. (2558). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบ่อทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญชม สีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่* (พิมพ์ครั้งที่ 9). สุวีริยาสาส์น.
- พิชญ์สินี ชมพุดำ. (2556). *สถิติวิเคราะห์*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

- พิสสุตา บุญเกิด. (2548). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านโนนผาสุก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภรภัทร เอ็งนิรันดร์. (2557). ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มณีนรัตน์ พันธแก่น. (2557). ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรรณวิสา สุชีนัย. (2552). ปัญหาและแนวทางการแก้ไขการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านหนองไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 5 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริมล เนียมโสภา. (2555). ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดมโนรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมชาย คำพิมพ์. (2555). การบริหารงานวิชาการ : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านหนองบก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2550). การบริหารงานวิชาการ. สำนักงานการศึกษา. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. (2564). รายงานผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติ การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (o-net) ประจำปี การศึกษา 2563. กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- หยาดรุ้ง จอนกิง. (2558). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบ้านบึง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อภิชา พุ่มพวง. (2559). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.